

CIGLIANSKY SPRAVODAJ

“OBČASNÍK” O DIANÍ V OBCI CIGEL’

DECEMBER 2016

Vísle si prečítate

1. Príhovor starostu obce	3. Pozemkové spoločenstvo Urbariát Cigel’	6. Baníctvo
2. Skutočný príbeh	4. Únia žien - a čo ďalej?	7. OZ Vrchvoda
	5. Spoločenská rubrika	8. Šport

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Vážení spoluobčania,

príhovorám sa k Vám cez Cigliansky spravodaj, ktorý obec vydáva jedenkrát do roka, kde si môžete prečítať a dozvedieť sa množstvo informácií, zaujímavostí, ktoré sa udiali v odchádzajúcom roku 2016. Sme v polovici volebného obdobia 2014-2018 a zamýšľame sa nad tým, aký tento rok bol pre nás a pre našich občanov. Určite nebol ľahký, lebo denno-denne každý z nás rieši veľa problémov, ktoré súvisia s fungovaním rodiny. Ani v našej samospráve to nie je inak. Je tu záver roku 2016, je tu čas na hodnotenie práce, zhodnotenie činnosti obecného zastupiteľstva, obecného úradu, starostu obce.

Hneď, úvodom môjho príhovoru musím skonštatovať, že nie všetko, čo sme mali naplánované sa nám podarilo splniť. Na začiatku tohto roku sme schválili dôležité dokumenty ako plány práce, plány hlavných úloh, plánované investičné zámery na roky 2015-2018. Dôležitý dokument – Program hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce Cigel’ bol schválený ešte v roku 2015. Tieto dokumenty sa snažíme naplňať a reagujeme aj na celkový vývoj a ďalšie potreby pre občanov tejto obce.

Program hospodárskeho a sociálneho rozvoja obce Cigel’ sme prijali a schválili pred rokom 16.12.2015. Tento pre obec strategický dokument, ktorý bol prijatý na roky 2015-2020 a spolu s platným územným plánom obce tvoria dva najzákladnejšie plánovacie dokumenty, ktoré sú záväzné a systémové pre riadenie a rozvoj našej obce. Ale jedným dychom dodávam, že tieto dokumenty sú otvorené a živé, schopné reagovať na nové najaktuálnejšie podnety a návrhy. Len pre zaujímavosť uvediem pár priorít, ktoré by sa mali v období 2015-2020 začať realizovať.“ V enviromentálnej oblasti by to malo byť

vybudovanie kanalizačnej siete, rekonštrukcia a rozšírenie vodovodu, úprava vodných tokov, vybudovanie zberného dvora na separáciu a zber odpadu, rekonštrukcia mostov, v hospodárskej oblasti je to oprava miestnych komunikácií v správe obce, vybudovanie chodníka pozdĺž hlavnej cesty na hornom konci obce, vybudovanie dopravných značení, dobudovanie polyfunkčného objektu na lyžiarskom vlek, rekonštrukcia pamätnej izby a partizánskych bunkrov, vybudovanie kamerového systému na ochranu majetku obce a občanov. V sociálnej oblasti je to vybudovanie nájomných obecných bytov, vybudovanie zariadenia pre seniorov, rekonštrukcia kultúrneho domu a obecného úradu, rekonštrukcia ostatných budov v správe obce, vybudovanie telocvične a ďalšie nemenované aktivity. Viem, že niektoré tieto činnosti sú vízie, ale vízie do budúca musíme mať, pretože bez nich by sme v našej obci nič nevybudovali. Trochu viac som sa dotkol Programu hospodárskeho a sociálneho rozvoja, ale predpokladám, že nie všetci ste mali možnosť sa s ním oboznámiť.

Ani v tomto roku 2016 sme v obci nerealizovali investície veľkého rozsahu. Je to aj preto, že čakáme na rozbehnutie čerpania finančných prostriedkov z fondov Európskej únie. Máme pripravené viaceré projekty, s ktorými Vás chceme oboznámiť.

Vypracovali sme projekt Zvýšenie energetickej účinnosti budovy – Obecný úrad a kultúrny dom, kde sme požiadali o finančné prostriedky cez fondy EÚ. Táto projektová dokumentácia bola vypracovaná v rámci výzvy Operačného programu kvalita životného prostredia. Projekt rieši hlavne zateplenie celej budovy, vykurovanie, elektroinštaláciu, bleskozvody, fotovoltaiku, monitorovací systém. Celkové náklady s DPH predstavujú sumu 239 221,22 Eur. Len pred pár dňami sme dostali vyrozumienie od Ministerstva životného prostredia, že v tomto projekte sme boli úspešní a na jar 2017 začíname s rekonštrukciou

kultúrneho domu a Obecného úradu.. Nekonečný príbeh odkanalizovania našej obce a tiež susedného Sebedražia a Koša sa zdá byť u konca. Už v týchto chvíľach by sme mali vedieť, kto bude realizátorom stavby po dlhotrvajúcich verejných obstarávaníach. Len jedno je jasné a to je, že investorom celého projektu je Stredoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s. Banská Bystrica. Naši občania v drvivej väčšine podpísali Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy a pripojení sa na verejnú kanalizáciu, čo je veľmi dobrý krok. Informácie o výstavbe kanalizácie som Vám posúval, ale aj tie neboli zo strany investora korektné. Nikto nespochybňuje dôležitosť výstavby kanalizácie v našej obci, hlavne z dôvodu narušeného územia po banskej činnosti v extraviláne obce, ale spomínané dlhotrvajúce verejné obstarávanie dvíha adrenalín aj mne. Najnovšia správa je taká, že s výstavbou kanalizácie sa začne na jar budúceho roku.

V tomto roku sme sa sústredili na šetrenie finančných prostriedkov, ktoré budeme potrebovať na financovanie kanalizačných prípojk budov v majetku obce, keďže podľa najnovších správ výstavba kanalizácie v našej obci by sa mala začať na jar 2017. V roku 2016 sme vykúpili pozemky na miestnom cintoríne za viac ako 30 000 € a tým sme vyriešili pochovávanie zosnulých na desiatky ak nie na stovky rokov. Vykúpili sme aj časť pozemku pod športovou tribúnou za necelých 5 000 €, ktorý bol v majetku obce Sebedražie. Naopak podarilo sa nám odpredať pozemky v lokalite Ukladište za 39 000 €. Zostal nám tam už len jeden pozemok na predaj. V roku 2016 sme zveľaďovali majetok v správe obce.

Požiaru zbrojnicu si rekonštruovali sami členovia požiarneho zboru. Spoločnými silami sa nám podarilo získať dotáciu 2000 € a obec tiež poskytla dotáciu na obnovu. Poďakovanie patrí predsedovi Jozefovi Krauskovi ml. a členom hasičského zboru, ktorí pridali ruku k dielu. Urobili ústredné kúrenie,

(pokračovanie na strane 2)

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

(pokračovanie zo strany 1)

novú elektroinštaláciu, výmenu okien, omietky a ďalšie práce v hlavnej budove. Klobúk dolu chlapi! V Kriškovciach urobili veľké cvičenie zamerané na lesný požiar, všetci členovia DHZ sa zúčastnili základnej prípravy členov obecných hasičských zborov a lezeckého kurzu, ktorú im sponzorsky zabezpečila firma BOZPO. Ďalej sa zúčastnili školení organizovaných HAZZ Prievidza. Mali 2 ostré výjazdy, ktoré im vyhlásilo OS KR HAZZ Trenčín, ktoré sa im podarilo zvládnuť. Aktuálni členovia sú – Krausko Jozef, Svitok Milan, Svitok Anton, Svitok Braňo, Svitková Lucia, Mjartan Peter, Málík Tomáš, Piš Róbert, Kováč Radovan, Petráš Patrik, Piš Peter, Doka Peter, Krausková Iveta, Ličko Radovan, Sedliáček Michal. V obci sme uskutočnili kompletne prerobenie miestneho rozhlasu, na ktoré sme získali dotáciu z Ministerstva financií vo výške 8000 €. Takže rozhlas v obci funguje ako bezdrôtový.. Na futbalovom štadióne boli vymenené poškodené ríny, urobili sa čiastočne nátery zábradlí a moderný zavlažovací systém, na ktorý sme získali dotáciu 5000 €, ešte v roku 2015. Vynovili sme aj Dom smútku, keď sme svojpomocne urobili náter strechy a nátery vonkajších kovaní. Dali sme opraviť sedem veľkoobjemových kontajnerov, ktoré boli v dezolátnom stave. No a až v januári tohto roku sme spustili do prevádzky malý lyžiarsky vlek a nové sociálne zariadenia, ktoré boli vybudované vlani. Možno povedať, že lyžiarsky vlek je naša pýcha, pretože je to jeden z troch lyžiarskych stredísk v okrese Prievidza a teší sa obľube počas zimnej prevádzky lyžiarom nielen z okresu ale aj širokého okolia. Touto cestou ďakujem všetkým tým, ktorí pripravujú toto stredisko pre lyžiarov a vytvárajú im dobré podmienky pre relax. Vďaka patrí predovšetkým rodine Ľubomíra Krausku, Andrejovi Koryťákovi, Jurajovi Svitkovi a všetkým ostatným nemenovaným obetavým ľuďom. Museli sme prikročiť aj k výmene zariadení v kotolniach v 22 b.j., kde už boli staré kotly a bojler na teplú vodu, ktoré boli v poslednom čase veľmi poruchové a strpčovali život obyvateľom tejto bytovky a boli v havarijnom stave. Obnovili sme aj vybavenie kuchynky v kultúrnom dome, kde sme vymenili elektrické a plynové sporáky. Tie pôvodné tam boli zadovážené z bývalého mäsokombinátu ešte pred sedemástimi rokmi.

Denno-denne sa stretávame s rôznymi problémami a musíme ich riešiť. Tohto

roku sme museli trikrát kosiť celú obec, teda pozemky v správe obce, miestny cintorín, uskutočňovať drobné výrubu konárov, čistenie rigolov a kanálov, zasýpanie výtlkov, posýpanie miestnych komunikácií a ich odhŕňanie od snehu. A to všetko s dvomi pracovníčkami a štyrmi pracovníkmi na aktivačných prácach, ktorým touto cestou vyjadrujem poďakovanie. Aj napriek rôznym problémom naša dedina žije kultúrou aj športom. Každoročne usporiadavame jednu z najmasovejších akcií takéhoto druhu na Slovensku a to lyžiarsko-turistické podujatie Pochod vďaka SNP. Budúci rok, 21.januára 2017, to bude už 42.ročník. Toho tohtoročného sa zúčastnilo vyše 1800 účastníkov z celého Slovenska ba aj zo zahraničia. Ďakujem všetkým organizátorom a sponzorom, bez ktorých by sme takúto akciu nemohli zvládnuť.

Druhá celoslovenská obľúbená udalosť je Cigelská kosa – majstrovstvá Slovenska v ručnom kosení trávy. Toho roku to bol náš 6. ročník. Na ciglianskom kole sa už tradične vyhodnocujú výsledky zo súťaží z celého Slovenska. Kosenie v krojoch, hudba, spev – takýmto spôsobom si pripomíname ako voľakedy naši otcovia, starí otcovia, staré mamy a celé rodiny dorábali seno a gazdovali. Aj tu chcem vysloviť poďakovanie tým organizátorom, ktorí už tradične sa starajú o prezentáciu našej dediny. Zaujímavou a obľúbenou akciou je aj partizánska vatra, kde si tiež pripomíname udalosti v našej obci zo slávneho Slovenského národného povstania. Zapálenie vetry, zábava vo voľnej prírode láka hlavne mladých ľudí. Postavenie vetry je namáhavá práca a darí sa nám ju vždy postaviť, pretože v našej obci sa ešte nájdu obetaví, pracovití ale aj zapálení ľudia pre SNP, v ktorom bojovali ich predkovia. Na tomto mieste môžem prehlásiť, že naša vatra patrí medzi tie, ktoré sú najvyššie nielen v okrese ale aj v širokom okolí, aj z tohto dôvodu ďakujem všetkým organizátorom. No a potom tu máme jeden z najstarších a nepretržite poriadaných futbalových turnajov v našom okrese a to 41. ročník. Aj pri jeho organizácii sú potrební ochotní ľudia a preto ďakujem predsedovi TJ Partizán Cigel' Igorovi Svitkovi a ďalším jeho ľuďom za jeho usporiadanie. Veď privítať a postarať sa o štyri futbalové tímy, hostí nie je maličkosť. Tento turnaj svojou prítomnosťou, ale aj aktívnym hraním niekoľkokrát navštívil súčasný premiér SR Robert Fico. Bola to česť a

pocta pre našu obec, ktorú si vysoko vážime.

Za výdatnej pomoci spoločenských organizácií a občianskych združení organizujeme resp. sme spoluorganizátormi a podporovateľmi ďalších kultúrno-športových podujatí ako sú školský a farský ples. Pekným podujatím je fašiangový sprievod – dlhoročná tradícia v našej obci, rozbehli sa aj stolní tenisti na čele s Ladislavom Hanusom, podľa počasia organizujeme karneval na lyžiarskom vleku pod taktovkou Jany Krauskovej. Naša základná škola spolu s materskou školou pravidelne organizujú maškarný ples, deň detí, tekvicový sprievod, Mikuláša a ďalšie menšie stretnutia. Poďakovanie patrí pani riaditeľke Miriam Čavojinovej a celému kolektívu učiteliek. Medzi obľúbené podujatia patria aj deň matiek, stávanie mája, dlhoročný volejbalový turnaj, memoriál Jaromíra Ďurinu – futbalový turnaj veteránov, posedenie s dôchodcami no a nesmieme zabudnúť na tvorivé dielne – zdobenie medovníkov a perníkov, ale predovšetkým na adventnú charitatívnu zbierku, kde poďakovanie patrí farskej rade. A celú túto plejádu kultúrnych a športových podujatí zakončujeme silvestrovskou zabijačkou, ktorá sa veľmi osvedčila a tohto roku to bude 2.ročník a zdá sa že, v našej obci začína nová tradícia. Určite som nevymenoval všetky akcie a podujatia, ale chcem povedať jedno: „Bez obetavých ľudí, funkcionárov by sme nedokázali zorganizovať tieto akcie, taktiež bez Vás, vážení občania, keby ste na tieto podujatia nepišli, nebolo by to, to „pravé orechové“, takže Vám všetkým vyslovujem veľké poďakovanie.

Na poslednom tohtoročnom zasadnutí obecného zastupiteľstva sme schválili, okrem iných vecí aj rozpočet na rok 2017. Rozpočet obce na rok 2017 bol zostavený podľa ustanovenia § 10 ods. 7 zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Rozpočet je vyrovnaný, keď bežné príjmy a výdavky predstavujú sumu 652 890 €. Oproti roku 2016 čo sa týka príjmov, aj keď nemáme uzavretý rok je predpoklad navýšenia o cca 30 000 €. Hovoríme o bežných príjmoch. Najväčšie príjmy máme z podielových daní a nárast sme zaznamenali v výnose dane z príjmov fyzických osôb, predpoklad je, že tieto budú navýšené a oproti tomuto roku, ešte nevieme túto sumu, pretože ministerstvo financií túto informáciu

(pokračovanie na strane 3)

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

(pokračovanie zo strany 3)

pre mestá a obce ešte nezverejnili. Toto navýšenie je aj vďaka tomu, že štátu sa darí pri výbere daní, ale aj preto, lebo v posledných rokoch sme zaznamenali v našej obci nárast počtu obyvateľov aj vďaka vybudovaným bytovkám a vytváraniu vhodných podmienok pre individuálnu bytovú výstavbu (2006 – 1045 obyvateľov, 2016 – 1255 obyvateľov). V príjmovej časti ešte za zmienku stojí mierne navýšenie dane za komunálne odpady, ktoré bude aj tak najnižšie v okolitých obciach. Je neskutočné, koľko neseparovaného odpadu dokáže táto dedina vyprodukovať. Každé dva mesiace musíme vyvážať veľkoobjemové kontajnery. Nad týmto by sme sa mali zamyslieť, robiť osvetu a konečne začať odpady separovať. Dôležité je, aby sme čo najmenej odpadov ukladali do veľkoobjemových kontajnerov a do odpadových nádob, ktoré máme doma a čo najviac separovali také komodity ako je sklo, papier, plasty, kovy a ďalší odpad. V roku 2017 budeme hospodáriť so sumou spomínaných 652 890 €. V tejto sume je zarátaná suma na prenesené kompetencie t.z. na školu a originálne kompetencie na materskú školu a to vo výške cca 176 300 €. Finančné prostriedky musíme dať na energie do budov v majetku obce, t.z., aby sa svietilo, kúrilo, na ich údržbu, na verejné osvetlenie, rozhlas, na celkový chod obce. Takisto dotácie na organizácie na území našej obce, na kultúru a šport. Nemálo prostriedkov sme vynakladali na opatrovateľskú službu. Dobrá správa je, že opatrovateľská služba bude v rokoch 2017, 2018 platená z fondov EÚ. Na verejné priestranstvá – ich kosenie, na zimnú údržbu. Väčšiu sumu sme vyčlenili na zakúpenie nádob na rozložiteľný odpad, čo nám prikazuje zákon, ktorý je veľmi prísny hlavne voči menším obciam. Naším cieľom je nakladať s majetkom obce účelne a hospodárne. Rozpočet je živý materiál, ktorý sa dá kedykoľvek upravovať.

Z doterajšieho môjho pôsobenia ako starostu obce sme v každom roku získali aj mimorozpočtové zdroje a neboli to malé čiastky. Neberte to ako chválenie, ale ako realitu. Len pre ilustráciu sa vrátim do roku 2013, kedy sme získali 150 000 € na dofinancovanie lyžiarskeho areálu, 8 000 € na bezpečnostný chodník, 3000 € na vydanie knižnej publikácie o obci, 3300 € na Pochod vďaky, v roku 2014 10 000 € na rekonštrukciu strechy kostola, 3300 € na Pochod vďaky, 14 000 € na vydanie knižnej publikácie, 10 000 € na modernizáciu miestneho rozhlasu I.etapa, v roku 2015 do obce prišlo 45 000 € na kúpu ratraku, 5000 € na zavlažovací systém na ihrisko, 10 000 € na opravu komunikácií v extraviláne, v roku 2016 8000 € na modernizáciu miestneho rozhlasu II.etapa, 2000 € pre hasičov, 3300 € na Pochod vďaky, 2000 € na uskutočnenie Cigelškej kopy a futbalového turnaja. Tieto peniaze nám nepadli "len tak z neba" a získali sme ich vďaka našej diplomacii.

Nedá mi, aby som sa len pár vetami nedotkol zasadnutí obecného zastupiteľstva. Ani sa nečudujem, že na zasadnutia chodí málo občanov a väčšina, ktorá tam príde už v polovici odíde. Neustále riešime veci konfliktom a nie kompromisom, hľadáme len chyby, útočenie väčšinou voči starostovi, vraciame sa k veciam, ktoré už boli dávno vysvetlené, kopeme do otvorených dverí, pýtam sa komu to pomôže a ako to pomôže našim občanom v kvalite ich života? Jeden múdry človek povedal: „Obec prosperuje vtedy, keď všetci spolupracujeme!“ A ešte jeden fenomén sme zaznamenali v našej obci. V poslednom čase som bol už trikrát vypovedať na polícii na anonymné podania. Niektorí si asi myslí, že ja nemám inej práce a takýmto spôsobom ma zamestnáva. Je to ale zbabelé, pretože ak niečo napíše, a myslí si, že je to pravda, nech sa aj podpíše.

Vážení spoluobčania,

život v našej obci ide ďalej či chceme alebo nechceme, čas nemôžeme zastaviť. Čo ale môžeme ovplyvniť, to sú dobré medziľudské vzťahy, navzájom si pomáhať, poradiť jeden druhému.

Nemôžeme čakať, že to za nás urobí niekto iný. Dovoľte mi, aby som poďakoval za spoluprácu v roku 2016 všetkým poslancom OCZ, pracovníkom Obecného úradu, zástupkyni starostu Janke Krauskovej, opatrovateľkám, predsedovi pozemkového spoločenstva Júliusovi Krauskovi, predsedovi TJ Partizán Cigel Igorovi Svitkovi, vedúcej predajne COOP Jednota Zdenke Svitkovej, hlavnému kontrolórovi obce Róbertovi Géczymu, riaditeľke ZŠ s MŠ Miriam Čavojčinovej, predsedkyni Únie žien Drahomíre Pišovej, predsedovi ZO SZPB Dušanovi Weissovi, predsedovi OZ Vrchvoda Jánovi Krauskovi, predsedkyni dozorného výboru COOP Jednota Ľudmile Krauskovej, ďakujem za spoluprácu predsedovi dobrovoľného hasičského zboru Jozefovi Krauskovi ml., tiež ďakujem za dobré vzťahy dôstojnému pánovi Viktorovi Krausovi.

Na záver želim všetkým občanom príjemné prežitie vianočných sviatkov, veľa zdravia, šťastia, osobných a pracovných úspechov v Novom roku 2017.

PhDr. Štefan Mjartan
starosta obce

SKUTOČNÝ PRÍBEH

Ako a hlavne prečo som prestal fajčiť. Fajčil som nekresťansky veľa. Začal som Bystricami a končil som Marskami. Priemer bol 50 cigariet denne a to len v tom lepšom prípade. Prsty som mal žlté ako dobre údená slanina. Hanbil som sa podať ruku slušnému človeku. Najviac ma to mrzelo kvôli školopovinným deťom, ktoré ma prosili, aby som prestal, lebo že im zomriem. Ja som sa prestať fajčiť pokúšal. Slávnostne som ich zavolať k šporáku a pri otvorených dvierkach som prehlásil: „Takto sa prestáva fajčiť.“ Cigarety zhoreli a fajčil som ďalej. Skončiť s fajčením v tom čase nebolo jednoduché. Fajčiť sa mohlo všade, myslím okrem kostola. Narovnako s tým porazeným fajčením to mal aj môj priateľ Števo. Aj jeho to mrzelo a tak sme si povedali, že s tým prestaneme. Najprv, že skončíme postupne, po jednej či dvoch cigaretách. No ale to bola volovina. Kto by bol ochotný, to každý deň počítat, zavrhlí sme to. Povedali sme si, že prestaneme úplne a naraz. Z chuti sme si pri pive zapálili akože poslednú a hrdinsky sme sa rozišli. Nefajčili sme pravdaže jeden pred druhým. Prasklo to asi na druhý deň, keď sme sa zišli pred obchodom, akože inak s cigaretou v ústach. Tak sme si s povzdychom povedali, že sa s tým nedá nič robiť. Našťastie nie pre mňa.

Začiatkom decembra som dostal od MNV pozvánku na trojdňové školenie predsedov Zborov pre občianske záležitosti. Na školení som sa stretol s dobrým priateľom Jánom. Spolu sme sa ubytovali a na uvítanie (ako každoročne) dal okoštovať dobrú domácu slivovicu. Prvý deň bol pracovný a viedli ho skúsení lektori. Dostali sme za úlohu do večera vypracovať príhovor k nejakému podujatiu ako MDŽ, Deň učiteľov, rozlúčka s brancami, rozlúčka so zosnulým a pod. Ja som si vybral rozlúčku s brancami a Janko rozlúčku so zosnulým na cintoríne. Pýtam sa Janka: „A ty čo takú smutnú?“ Zasmial sa a hovorí, že on to vie naspamäť, lebo to robí už asi 20 rokov. Tak že čo si má vymýšľať. Aj tak bolo. Večer bol vyhlásený za najlepšieho. Večer, keď nebolo takej roboty, tak sme popíjali a debatovali. Ja neviem prečo, ale začalo mi byť nejako nevoľno. Hovorím Jankovi, že si idem ľahnúť. Súhlasil a sľúbil, že ma nezobudí. Keď som si

(pokračovanie na strane 4)

SKUTOČNÝ PRÍBEH (pokračovanie zo strany 3)

lahol, začalo mi byť chvíľu zima a potom som sa potil. Mal som studené kropaje potu na čele, chytala ma triaška. Začal som mať obavy, či nebudú mať so mnou problémy. Prišiel aj Janko. Síce ticho, ale si pospevoval. Zavolať som na neho a vravím, že mi akosi nie je dobre. Prišiel ku mne, prisadol si a hovorí: „Podaj mi ruku.“ Držal ma za ruku, pretrel mi rukávom čelo, chvíľu bol ticho a potom mi zavelil, aby som mu podal aj druhú ruku. Vzdychnol si a ticho povedal: „Človeče, veď ty zomieraš.“ Znova mi utrel čelo, pustil jednu ruku a s presvedčením povedal: „Prisahám Bohu, ty zomieraš.“ A predstavte si, že on mi začal hovoriť tú naučenú reč na rozlúčku so zosnulým. Ale on to hovoril tak presvedčivo a smútočne, že ja som sa chvíľami začal cítiť ako nebohý. Ten príhovor našťastie netrval dlho. Ja som úplne onemel. Keď skončil, pustil mi ruky, hlboko si vzdychnol a rozplakal sa. Po chvíli ticha mu hlava klesla na paplón a zaspal. Podarilo sa mi ho odpratať do postele. Lahol som si a začalo sebatrýznenie. Už som nevnímam, či mi je teplo alebo zima, lebo som sa začal báť smrti. Prvé čo som si povedal bolo: Vidíš, ty somár. (a to bolo to najslušnejšie slovo akým som sa počastoval) Vieš, že ti to ide do peňazí a škodí to zdraviu, že ... a už ani neviem, čo som si povyhádzoval na oči. Mal som pred sebou tie dlhé roky „fajčiarskej“ kariéry, kedy som nerešpektoval sám seba, deti či okolie a všetkých, ktorí to so mnou a s fajčiarmi mysleli dobre. A naraz sa na mňa navalilo toľko hanby nad vlastným slaboštvom, až som sa začal ľutovať. Po hlbokom vzdychnutí, som takmer nahlas povedal: „Tak teda už dosť, dnešným dňom prestávam fajčiť.“ Až som sa zľakol takého krutého predsavzatia, ale povedal som si, že to musím vydržať. Unavený som zaspal. Prvé, čo ma napadlo bola, že musím zistiť, či Janko vie ako ma pochovával. Keď som sa zobudil, už v izbe nebol. Vyjdem na chodbu a on

usmiaty, od ucha po ucho, na mňa volá: „No pod' si jednu bafnúť.“ Hovorím mu, že ja dnešným dňom fajčiť načisto prestávam. Zadíval sa na mňa a s údivom hovorí: „Ty si prosím ťa osprostel alebo si dostal rozum.“ To druhé Janko, odpovedal som. Čosi si zahundral a ja som vyrozumel, že on si na mňa posvieti. Až do odchodu ma strážil. Nenačapal ma a tak sa ma ešte v autobuse dvakrát pýtal, či to s tým nefajčením myslím vážne. Povedal som, že áno. O mojom pochovávaní nič nevedel. Nebolo to jednoduché, ani keď som prišiel domov. Po zvitaní som deti pozval slávnostne k šporáku, že idem páliť to svinstvo, čo mi ešte ostalo – cigarety. Deti sa rozosmiali a skoro mi v tom zabránili so slovami: Nerob to, robil si to už toľkokrát. Rezolútne som prehlásil, že tento krát je to naposledy a úplne vážne. Po čase som sa dozvedel, že tieto moje malé detúrence sa dohodli, že budú na mňa striehnuť. Chlapci si zobrali, že budú na mňa dávať pozor vonku a dcérka sa podujala, že mi tajne prešacuje vrecká, keď prídem domov z práce. Dlho nenašli nič, tak sa vzdali. Pohostinstvo som prvé dni radšej obchádzal. Bol by som tam každému na smiech, že ja bez cigarety v ústach. Vydržal som to. Po niekoľkých rokoch som dostal oznámenie, že môj dobrý priateľ Janko zomrel. Na pohrebe som sa dozvedel, že zomrel na rakovinu pľúc. Keď som sa díval na jeho rakvu nad hrobom, vypadli mi slzy. Bolo mi ľúto, že som mu nestihol povedať, akú veľkú zásluhu má na tom, že ja dodnes nefajčím. Toto moje tajomstvo odniesol Janko do hrobu. Čo povedať na záver. Tento skutočný príbeh sa bude zdať napoly smiešny, ale je aj na zamyslenie. Veď koľko trápení, či nešťastí nás v živote stretne, ale prekonáme ich, ak budeme mať pevnú vôľu a odhodlanie. A ja som ich našťastie mal. Už nefajčím plných 50 rokov. Dnes mám 80.

Zaznamenal: Mgr. Vincent Chrebet

Pozemkové spoločenstvo Urbariát Cigel'

História urbárov sa začala písať za éry panovania Márie Terézie, keď v januári 1767 bol vydaný takzvaný „milostivý urbár“. Nariadenie, ktoré uvádzalo do určitého pomeru dávky a povinnosti poddaného voči jeho zemepánovi s rozsahom pôdy, ktorú užíva. Urbár bola kniha, v ktorej boli zapísané poddaní pracujúci na poliach a lesoch panstiev. Podľa urbára bol napríklad poddaný hospodáriaci na jednej usadlosti povinný odpracovať pre svojho zemepána 52 dní so záprahom alebo 104 dní pešo. Želiari s domom boli povinní odpracovať na panskom 18 dní a bez domu 12 dní ročne. Za „domový grunt“ – záhradu a pozemok, na ktorom stál dom, platili poddaní zemepánovi 1 zlatý ročne. Ďalej boli poddaní povinní odvádzať svojmu zemepánovi deviatok a cirkvi desiatok z úrody a okrem toho rôzne naturálne dávky.

Zásadná zmena v urbárskych pomeroch nastala v roku 1848 v dôsledku revolučných udalostí. Poddaný sa stal z urbárskeho

zviazaného poddaného voči pozemkom ich plným vlastníkom. V roku 1853 bol vydaný takzvaný urbársky patent, ktorým sa úplne zrušil dovtedajší urbársky pomer voči zemepánovi, urbárnici sa stali i právnymi vlastníkmi poddanskej pôdy. Po znárodnení v roku 1948 sa urbariáty zrušili a vznikli družstvá, ktoré prebrali určitým spôsobom model urbariátov.

Rok 1989 priniesol možnosti návratu majetkov vlastníkom a vznikali spoločenstvá na historickom základe bývalých urbariátov, ale málokto vznikli na účely podnikania. Až zákon z roku 1995 a jeho novelizácia v roku 2013 ustanovil presné podmienky vzniku a fungovania pozemkových spoločenstiev, ktoré platia dodnes.

O založenie urbáru v Cigli sa zaslúžili občania Juraj Bobok, Jozef Mikuš a Vendelín Mjartan, keď v roku 1927 vyhrali v Bratislave súd s Handlovskými uhoľnými baňami a časť urbáru nám bola daná do správy. Od tohto medzníka

sa hora začala obhospodarovať spoločne, zvolil sa predseda a šesť členov výboru, ktorý riadil činnosť v obhospodarovaní lesa a celkový chod urbáru.

Moderná história pozemkového spoločenstva sa začala písať 19. februára 1992, keď sa úspešne završili snahy o znova založenie urbárskeho pozemkového spoločenstva ustanovujúcou schôdzou, na ktorej sa zúčastnilo 102 spoluvlastníkov. Zvolený bol výbor na čele s p. Jozefom Krauskom. V tom istom roku preberá vedenie urbariátu p. Šimon Svitok a vzniká aj nový výbor, ktorý s menšími obmenami riadi činnosť až do apríla roku 2013, čo je úctyhodných dvadsať rokov. Na valnom zhromaždení koncom apríla 2013 bol zvolený nový výbor a nová dozorná rada a do funkcie predsedu pozemkového spoločenstva bol zvolený p. Július Krausko.

V súčasnosti naše pozemkové spoločenstvo má vo vlastníctve približne 500 hektárov pôdy, pričom okolo 300 hektárov pripadá na lesné

(pokračovanie na strane 5)

Pozemkové spoločenstvo Urbariát Cigel'

(pokračovanie zo strany 4)

pozemky a 200 hektárov pripadá na pasienky a iné trvalo trávnaté porasty. Hospodárska činnosť na lesných pozemkoch sa v prvom rade odvíja od lesného hospodárskeho plánu, ktorý bol spracovaný na obdobie desiatich rokov a dnes sa nachádzame v ôsmom roku tohto hospodárskeho decínia. Každoročná produkcia, podľa lesného hospodárskeho plánu, je na úrovni 1300 až 1400 kubíkov drevnej hmoty, prevažne buka, rôznych kvalitatívnych tried. Ak vezmeme priemer za ostatné roky, viac ako polovicu tohto objemu poskytujeme pre našich členov, ale aj pre ostatných záujemcov, na palivové účely. Zvyšnú časť našej produkcie predávame ako najmä bukovú guľatinu vo výrezoch v príslušných kvalitatívnych triedach, ktoré sa používajú na rôzne piliarske a stolárske výroby. Nezabúdame však ani na aktivity súvisiace s obnovou a ochranou lesa a lesných porastov ako aj na zachovávanie verejnoprospešnej funkcie lesa. V tejto oblasti spolupracujeme aj s inými spoločenskými organizáciami. Ako veľmi dobrú a prospešnú, si ceníme spoluprácu s občianskym združením

Vrchvoda, kde sa organizujú brigády pri sadení stromčekov a oprave a čistení studničiek v našom chotári ako aj ďalšie aktivity, ktoré majú vplyv na zlepšovanie už spomínanej verejnoprospešnej funkcie lesa. V rámci požiarnej ochrany a prevencie, kde takisto máme svoje povinnosti, spolupracujeme s dobrovoľným požiarnym zborom v Cigli. Pri riešení rôznych pozemkových problémov, ale aj iných záležitostí, spolupracujeme s obecným úradom a starostom našej obce. Hodnotíme to ako obojstranne prospešnú spoluprácu, kde sa stretávajú a spoznávajú ľudia a utužujú dobré medziludské vzťahy, čo prispieva k dobrému súžitiu v našej obci. Tu by sme chceli poďakovať za tieto aktivity a spoluprácu všetkým zainteresovaným a dúfame, že v budúcnosti si tieto pekné a užitočné zvyky udržíme a budeme ich vzájomne rozvíjať.

V ďalšom období, ktoré bude takisto náročné na prácu, či už pri výsadbe stromčekov, ochrane výsadby vyžínaním, alebo pri plnení iných úloh vyplývajúcich z lesného hospodárskeho plánu, sa chceme obrátiť aj na našich členov, ktorí by mohli vypomáhať pri takýchto činnostiach.

Budú určite vítaní a budeme radi spolupracovať s nimi formou práce na dohodu. Táto ponuka platí aj pre nečlenov pozemkového spoločenstva, ktorí by si chceli prácou v lese vylepšiť svoj rodinný rozpočet. Sú to nárazové práce, ktoré sa musia vykonávať v určených agrotechnických termínoch a prijateľných klimatických podmienkach.

Kedže sa blížila vianočné sviatky a s nimi aj koniec roka, chceli by sme Vám, vážení spoluobčania, popriať krásne a spokojné prežitie vianočných sviatkov v kruhu najbližších. Do nového roka vykročte tou správnou nohou, aby sa Vám splnili všetky prania a želania. Tiež Vám pri tejto príležitosti želáme veľa šťastia, zdravia a rodinnej pohody.

*Za pozemkové spoločenstvo Urbariát Cigel'
Július Krausko, predseda spoločenstva*

Únia žien - a čo ďalej?

Pomaly sa nám blíži koniec roka. Budeme hodnotiť, ale aj pripravovať plány na ďalší rok. A znovu dostávame do schránky aj Cigliansky spravodaj. Chcem Vám teda napísať niečo o nás – Únii žien. Ale čo? Prešla som si predchádzajúce ročníky časopisu. Naše tradičné akcie: maľovanie kraslíc, fašiangový sprievod, háčkovanie, pečenie, maľovanie medovníkov, vianočné aranžovanie a ďalšie akcie, už poznáte. Tak o čom písať? Mohla by som pochváliť naše členky. A je veru za čo! Robíme akcie a lektorkou je vždy jedna z nás. Zuzka Balážová a Ľudka Fáziková v háčkovaní, Renátka Michalovičová – výroba drobných darčiek, Martuška Mjartanová – aranžovanie, Anka Petrisková – pečenie, Ivka Mikušová - vybavovanie všetkých písomností a práca s počítačom, Janka Svitková – informovanie a kontakt s členkami. Využívame jednoducho šikovnosť našich žien a učíme jedna druhú. To je síce pekné, ale čo ďalej?

A tak sme začali rozmýšľať, čím si obohatiť a spestriť program. Tento rok sme prvýkrát usporiadali driapanie peria. A bola som milo prekvapená. Zišlo sa nás asi pätnásť. A prišli aj mladí: Pavlínka, Katka, Zuzka, Ninka, Matko a Amálka. Zaspomínali sme si, ako to bolo kedysi, porozprávali sme si príbehy, zaspievali si. Veľa sme síce nenadriapali, ale nálada bola výborná. Ak sa bude dať, zopakujeme si to, dohodli sme sa. Čo by sa ešte dalo pripraviť? A čo tak relaxačné cvičenie? Chrbtice máme dobre zničené. No čo, môže byť – dáme túto úlohu Renátke. A čo tak šitie, štrikovanie, vyšívanie, šitá čiapka... Prečo nie? Ak bude záujem. Nemohli by sme sa naučiť robiť ozdoby na tortu z marcipánu? No... čo ty na to Anka, môžeme? Veľmi sa mi tiež páči nápad ušiť si nejaké kroje alebo aspoň ich časť. Pri takých akciách ako sú fašiangy a kosenie trávy sa zúčastňujú aj naši mladí a tých krojov by bolo treba aj raz toľko ako ich máme. Rozmýšľali sme tiež o návšteve nejakej výstavy, kultúrneho podujatia alebo len obyčajnej prechádzke. Nápadov spústa, len ich treba zrealizovať. Môžeme si chodiť hoci len tak posedieť do klubovne. Veď ju máme na to. Peknú, vybavenú – žiaľ bez tej nešťastnej toalety. Ale snažíme sa, aby bola stále krajšia.

Želám všetkým ženám v Cigli zdravie, pokoj a spokojnosť. Aby sa predvianočným upratovaním a pečením neunavili tak, že si krásu a pohodu týchto sviatkov nedokážu vychutnať. Tak krásne a bohaté Vianoce a v ďalšom roku všetko len to dobré.

*Drahomíra Pišová
predsedníčka ÚŽ*

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Novonarodené detičky

Juraj Drozd	č. 353	Daniel Dámer	č. 384
Alžbeta Halodová	č. 396	Ema Krausková	č. 21
Viktória Ďurtová	č. 280	Jakub Ličko	č. 11
Tamara Mjartanová	č. 403	Anita Michalovičová	č. 405
Nina Francová	č. 111	Monika Žiaková	č. 406
Samuel Barbierik	č. 320	Matiáš Mjartan	č. 401
Matúš Piš	č. 67	Marko Chrebet	č. 264
Eduard Beláň	č. 110	<i>Vítajte medzi nami...</i>	

Opustili nás

Úprimnú sústrasť

Oľga Cmarková	69 r.	č. 203
Elena Beňadiková	71 r.	č. 283
Ján Bobok	78 r.	č. 254
Jozef Majdan	66 r.	č. 102
Ivan Koma	72 r.	č. 263
Jozef Jurenka	73 r.	č. 253
Tibor Piš	67 r.	č. 309
Ján Mjartan	92 r.	č. 62
Laurinec Mjartan	77 r.	č. 287
Helena Šnircová	92 r.	č. 105
Ján Kostoláni	69 r.	č. 395

JUBILANTI V ROKU 2016

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme!

JANUÁR

Meno	S.číslo	Výročie
Krausko Ján	112	60
Chrebetová Emília	244	65
Klinčuchová Zuzana	146	65
Dudáš Jozef	302	65
Mjartan Milan	385	60
Fajerová Ľudmila	17	65
Mjartan Pavol	332	60
Mikušová Margita	29	75
Mašura Peter	363	50

FEBRUÁR

Meno	S.číslo	Výročie
Pös Jozef	351	70
Krausková Vierošlava	383	55
Dobiš Jozef	9	65
Nosálová Janka	341	50
Rybárová Marta	327	55
Šušolová Helena	92	99
Mjartan Ľubomír	62	55
Máliková Anna	68	60

MAREC

Meno	S.číslo	Výročie
Lampert Štefan	138	50
Málik Ľuboš	71	55
Petrisková Anna	167	65
Mihok Miloš	396	55
Jurenka Ľudovít	298	75
Čertíková Alžbeta	23	75
Melničáková Júlia	395	50
Kadlečíková Eva	257	50
Gatíalová Jana	406	50
Fleischerová Štefánia	362	60

APRÍL

Meno	S.číslo	Výročie
Svitok Ján	74	65
Minichová Františka	255	70
Beňadik Viliam	35	75
Zajec Vitalij	339	65
Weissová Anna	326	85

MÁJ

Meno	S.číslo	Výročie
Mjartan Anton	325	55
Mikušová Anna	121	60
Balážová Júlia	230	97
Ďurkovičová Štefánia	296	90
Sytovátko Milan	413	55
Krausko Ján	34	55
Beláňová Božena	208	65
Svitková Zdenka	358	55

JÚN

Meno	S.číslo	Výročie
Šifalovič Emil	98	70
Cagaň Tibor	310	70
Kadlečík Ivan	257	50
Lajtman Anton	141	70
Bóna Gejza	308	80
Hogajová Mária	266	60
Rovňaniková Silvia	163	65
Mikulová Lýdia	65	55
Sedliaček Karol	357	55

JÚL

Meno	S.číslo	Výročie
Weissová Mária	209	55
Dolinská Beáta	220	55
Marcikán Stanislav	331	65
Mikušová Otilia	25	70
Šušolová Antónia	274	70
Čertíková Ema	396	80
Lienerová Božena	393	60
Svitková Alžbeta	304	75
Svitková Jana	74	60

AUGUST

Meno	S.číslo	Výročie
Mjartanová Božena	254	55
Bobok Ján	254	55
Krausko Jozef	164	97
Krausková Ľubica	obec	55
Krausko Jozef	279	70
Gajdošová Táňa	91	55
Dámer Jozef	337	55

AUGUST

Meno	S.číslo	Výročie
Marcikánová Kristína	331	65
Jurenková Otilia	252	70
Mikušová Mária	115	70

SEPTEMBER

Meno	S.číslo	Výročie
Jurenka Boris	252	50
Packová Eva	245	50
Krausko Pavel	obec	60
Hogaj Milan	266	65
Ličko Ľubomír	11	55
Straková Vilma	33	85
Sharifiová Dagmar	205	50
Šušolová Anna	273	65
Čertík Vincent	222	60

OKTÓBER

Meno	S.číslo	Výročie
Gatíal Milan	88	80
Mikušová Anna	30	65
Sedliaček František	340	85
Sečányi Jozef	104	50
Hladký Róbert	190	65
Svitková Božena	31	75
Jalová Darina	193	60
Pišová Drahomíra	309	65
Baláž Jozef	354	60

NOVEMBER

Meno	S.číslo	Výročie
Šnircová Alena	360	50
Mokrá Jolana	305	65
Krausková Ľudmila	78	65
Hubináková Viktória	6	75
Minich Milan	396	50
Krausko Ľubomír	361	55
Krajčík Miroslav	69	50

DECEMBER

Meno	S.číslo	Výročie
Chrebet Ján	244	70
Prochádzková Ľudmila	162	65
Horniak Štefan	14	80
Balaj Pavol	416	60
Tonahauzer Jozef	322	60
Hubinák Fridolín	6	75
Šnirc Jaroslav	261	70
Šnirc Ľubomír	265	55

Baníctvo

Hornonitrianska hnedouhoľná panva je alebo bola najbohatšou a najrozsiahljšou v Slovenskej republike. Prvé pokusy s dobývaním uhlia siahajú do 18. storočia. Cieľavedomá priemyselná ťažba sa datuje od obdobia, keď sa Západouhorská kameňouhoľná spoločnosť zapísala do podnikového registra a 1. júla 1909 začala s výstavbou Bane Handlová. Počas vojny sa objavujú kutacie práce v Novákoch, kde prvý vozík uhlia bol vyťažený v roku 1940. K dvom ťažobným závodom pribudol v roku 1962 najmladší – Baňa Cigeľ. Prácu v baniach si našli aj mnohí občania našej obce. Najskôr to bolo v Handlovej, kde dochádzali pešo. V Handlovej to boli ako prví títo baníci z Cigľa: Štefan Šnirc – ukladiskeje (nar. 1894), Vendel Chrebet (nar. 1898), Jozef Mjartan – hronceje (nar. 1890), Laurinec Mjartan – kovačikeje (nar. 1888), Laurinec Krausko – martišeje (nar. 1908), Juraj Bobok (nar. 1870), Jozef Ďurina (nar. 1900), Anton Šnirc – ukladiskeje, Laurinec Svitok – račkeje, Jozef Krausko – ozanineje, Juraj Šušol, Ján Gajdoš, Ján Mjartan – hronceje, Ján Harag, Ján Jurenka st., Tomáš Jamriško, Jozef Daniš.

Po začatí ťažby v Novákoch prešla väčšia časť Cigľanov pracovať sem, pretože to mali bližšie. Aj do Novák chodili za každého počasia pešo, krížom cez Šajby. Vendelín Chrebet bol prvým štajgrom. S výstavbou Bane Cigeľ sa začalo na jeseň roku 1958. Baňa Cigeľ nesie svoje pomenovanie po našej partizánskej obci. Väčšina uhoľných slojov sa nachádzalo v našom katastrálnom území. Zamestnanie v tejto bani našlo vyše 230 občanov. Na Bani Cigeľ, na Banských stavbách a Bastre pracovali mnohí baníci, ktorých nemôžeme všetkých vymenovať, ale spomenieme aspoň predákov a technicko-hospodárskych pracovníkov: Peter Čertík, Anton Chrebet, Pavol Vanečko, Ján Švarc, Bohumil Svitok, Jozef Gajdoš, Eduard Šušol, Anton Fajer ml., Elégus Málík, Jozef Kostoláni, Stanislav Šnirc, Vojtech Krausko, Jozef Šušol, Ján Ďurina, Ladislav Beňadik, Eduard Krausko, Miroslav Krajčík, Jozef Svitok, Jozef Majdan, Milan Fábry, Miloslav Cmarko, Anton Minich, Šimon Svitok, Rudolf Drozd, Emka Kotríková, Emília Beňadiková, Jozef Benko, Ivan Koma, Ľubomír Krausko, Štefan Mikuš, Ján Kalis, Peter Mašura, Stanislav Marcikán, Marián Šimurka, Milan Mikuš, Katka Cmarková, Rudolf Málík, Ľuboš Málík, Jozef Svitok, Viliam Mikuš, František Krausko.

Prínosom zamestnanosti občanov Cigľa v banskom priemysle boli vyššie zárobky oproti niektorým iným rezortom. To priaznivo ovplyvnilo hlavne výstavbu nových rodinných domov, keď v rokoch 1958 až 2010 bolo v Cigli postavených alebo zrekonštruovaných približne 150 domov. Baňa Cigeľ a Banské stavby významnou mierou prispeli materiálne pri výstavbe športovej tribúny. Hornonitrianske bane nám veľkou mierou pomohli vybudovať lyžiarsky vlek, viacúčelovú vodnú nádrž a zabezpečiť strojový park.

Baníctvo svojou podstatou bolo a bude vždy rizikovým povoláním. Aj niektorých našich občanov toto povolanie stálo to najcennejšie, stratu života. V baniach zahynuli títo občania: v roku 1942 Jozef Ďurina, v roku 1954 Ján Gajdoš, v roku 1958 Ján Kostoláni, všetci v Bani Nováky, v roku 1954 Ondrej Cmarko v Bani Handlová, v roku 1963 Viliam Liener, v roku 1989 Ján Švarc obaja na Bani Cigeľ. Veľmi ťažký úraz utrpel Jozef Cmarko v roku 1969.

Baníctvo pre našu obec znamenalo výhody aj nevýhody. Na jednej strane živilo našich občanov, celé rodiny, väčšina našich občanov pracovala v banskom priemysle, na druhej strane poškodilo životné prostredie, najviac narušilo hydrogeologický režim našich vodných tokov. Zanikli mnohé studničky, na ktoré bol ciglianský chotár bohatý a každá studnička

mala svoj názov. Potešujúce je, že s odstupom času sa pomaly, veľmi pomaly objavujú nové pramene vody. Podstatné pre nás je, že uhoľné sloje nezasahovali pod obec a nemusela byť likvidovaná a naši občania vystaňovaní, ako sa to stalo iným obciam na Slovensku. Možno konštatovať, že banská činnosť priniesla viac pozitívneho ako negatívneho pre Cigľanov. A to bolo rozhodujúce pre rast a modernizáciu obce a tým aj zvyšovanie životnej úrovne občanov. Onedlho banská činnosť v Bani Cigeľ bude končiť, pretože uhoľné sloje sú vydolované. Už nikdy sa nedá náš chotár do pôvodného stavu, ktorý bol pred banskou činnosťou, ale dôležité je a bude, aby pokračovali rokovania s vedením Hornonitrianskych baní akým spôsobom zmierniť škody, ktoré spôsobila ťažba uhlia v našom katastri. Uhoľné baníctvo v našom okrese má už vyše storočnú históriu. Na jeho rozvoji sa podieľali a podieľajú stovky občanov Cigľa. Nie je možné vymenovať všetkých, ktorí tam pracovali. Zaslúžia si našu úctu a vďaka.

Súčasťou banskej činnosti v našej obci bol aj geologický prieskum, kde pracovali aj naši občania a tento mal sídlo v Spišskej Novej Vsi. V 30-tych rokoch minulého storočia sa začal vykonávať geologický prieskum, kde sa naskytila práca pre našich občanov – volali sme ich „vrtačkári“. Bola to veľmi ťažká a namáhavá práca, hlavne pri sťahovaní vrtačích súprav. Ešte teraz, keď sa prejdete po chotári nachádzate vrty, kde sa tieto prieskumy robili. Medzi prvými „vrtačkármi“ boli: Juraj Bobok, Juraj Šušol, Štefan Mjartan, Ján Mjartan, Jozef Čertík a niektorí ďalší. Geologický prieskum pokračoval aj po skončení 2. svetovej vojny. Podľa našich zistených informácií tam pracovali títo občania Cigľa: Ondrej Šnirc, Štefan Svitok, Gregor Svitok st., Gregor Svitok ml., Jozef Svitok, Štefan Hladký (utrpel ťažký úraz tváre), Gregor Gajdoš, Koloman Mjartan, Pavol Mjartan, Pavol Dolinský, Ján Mjartan, Tomáš Mjartan, Štefan Fajer, Ján Mikuš, Jozef Beláň, Valent Ďurina a iní. Pomerne dobré zárobky umožnili týmto vrtačkárom poopravovať si svoje rodinné domy a pristaviť nové obytné priestory.

Mgr. Vincent Chrebet

Občianske združenie VRCHVODA

v Cigli pozdravuje všetkých členov a priaznivcov, na konci roka 2016 praje všetkým pozhnané vianočné sviatky a šťastný nový rok 2017. Ďakujeme obyvateľom našej obce za podporu a ocenenie našich snáh na zlepšenie kvality života ľudí a na spríjemnenie životného prostredia. Rovnako ďakujeme všetkým organizáciám, fyzickým a právnickým osobám v našom Cigli za mnohé úspešné a inšpiratívne podujatia, ktoré sami zorganizovali. Úprimne prajeme zdar všetkým rozvojovým aktivitám v obci a ako viete - radi a aktívne sa ich zúčastňujeme. Občianske združenie Vrchvoda vo svojom ôsmom roku činnosti pre radosť obyvateľov našej obce a okolia tiež navrhlo a uskutočnilo viacero milých a prospešných aktivít. V mnohých prípadoch sme v médiách zviditeľnili obec Cigeľ a je mnoho ľudí, ktorí Vrchvodu našej dedine v pozitívnom zmysle „závidia“.

Naše OZ v roku 2016 urobilo: sadenie stromčekov a vyžínanie buriny, ochranu vodných zdrojov, Solárne dni, fašiangové slávnosti a pochovávanie Basy, spolu s Raiffeisen Bank Prievidza revitalizáciu päťstoročnej lipy pri kostole na Ozanineje vršku, návštevu Dňa otvorených dverí OA v Prievidzi, so školou v Cigli školenie práce s počítačmi pre seniorov, čistenie a úprava okolia Malej oázy pre hornú Nitru pri vodnej

(pokračovanie na strane 8)

Občianske združenie VRCHVODA (pokračovanie zo strany 7)

nádrži, kvietky na hornej autobusovej zastávke, besedu s pani Agátkou, Šarkaniádu s landartom, benefičnú výstavu fotografií, zájazd do Ledníc a Valtíc, koncert Janais, časopis Vrchvoda 2016, valné zhromaždenie, návštevu skanzenu v Jahodníkoch a divadelného predstavenia v Martine... Prihlásili sme Lipu pri kostole do súťaže Strom roka 2106 (získala štvrté miesto na Slovensku!), zúčastnili sa celoslovenskej súťaže Dobrísusedia.

Boli sme účastníkmi alebo aj sme boli užitoční na Guláš feste, počas fašiangov, na pochovávaní Basy Rózy, na Cigelskej kose, školskom plese a ďalších zábavách, na Pochode vďaka, volejbalovom turnaji, na každom zasadnutí Obecného zastupiteľstva... Podrobné informácie o podujatiach nášho združenia, ako aj zaujímavosti a dokumenty z histórie z našej obce (prvá písomná zmienka, tereziánsky urbár, výsledky sčítania a volieb, záznamy z kroniky a farskej kroniky, atď) nájdete na našej webovej stránke www.vrchvoda.sk alebo na facebooku. Ďakujeme za podporu našej činnosti – či už dobrou vôľou, pekným slovom, účasťou na našich podujatiach, príspevkom v rámci darovania 2 percent alebo inak.

Všetko najlepšie v roku 2017 a veľa zábavy, radosti zo spoločnosti príjemných ľudí, ľudského porozumenia a pocitu spolupatričnosti k našej dedine praje OZVrchvoda.

ÚSMEVNÁ MEDITÁCIA

Nedávno sa mi na krk zavesil 70. krížik a často na to myslím. Roh ulice je dvakrát ďalej, ako býval. A pridali tam aj stúpanie, ktorého som si prv nevšimol. Musel som prestať dobiehať autobusy, pretože teraz vychádzajú zo zastávky omnoho rýchlejšie ako prv. Som presvedčený, že jednotlivé stupne na schodišti robia teraz omnoho vyššie. A všimli ste si akými malými písmenkami teraz tlačia noviny? Prosiť ľudí, aby hovorili zrozumiteľnejšie, je k ničomu. Všetci hovoria tak potichu, že im nie je skoro rozumieť. Aj oblečenie sa vyrába tak tesné, hlavne v páse. Je to hrozne nepríjemné. Mladí sa zmenili. Sú oveľa mladší, ako som bol ja v ich veku. A na druhej strane ľudia môjho veku sú oveľa starší ako ja. Minule som stretol jednu starú známu. Tak strašne zostarla, vôbec ma nepoznala. O tomto všetkom som premýšľal dnes, keď som sa umýval v kúpeľni. Už aj tie zrkadlá nerobia také dobré ako pred 70-timi rokmi. Vidím sa v nich zo dňa na deň starší.

ŠPORT

Šport ako taký a hlavne futbal hýbe touto dedinou. V majstrovských futbalových súťažiach máme zapojených mužov, ktorí hrajú 5. futbalovú ligu, dorastencov – hrajú I. triedu okresnej súťaže a žiakov, ktorí hrajú tiež okresnú súťaž a taktiež prípravku, ktorá sa nesúťažne zapája do poriadaných turnajov v okrese. Výbor futbalového oddielu pracuje pod taktovkou jej predsedu Igora Svitka ml., ktorý je zapálený pre futbal, organizuje a riadi chod TJ Partizán Cigel'. Mužstvo dospelých patrí po Prievidzi, ktorá hrá III. futbalovú ligu medzi lídrov v našom okrese. Trénerom mužstva je už 6 rokov skúsený Miroslav Oršula a jeho asistentom Marcel Černák. Momentálne obsadili tretie miesto v tabuľke, kde prvé až tretie mužstvo majú zhodne po 33 bodov. Dorastenecké mužstvo trénujú Štefan Mjartan ml. a Róbert Hoták. Výsledky dorasteneckého mužstva sa začínajú prejavovať už teraz a veríme, že výkonnostne pôjdu hore, keďže sa začína tvoriť nová partia. Cigel' za dorast reprezentujú: Tomáš Kračmer, Ľuboslav Krausko, František Struhár, Matúš Michalovič, Milan Mikuš, Róbert Mucha, Marek Kucman, Milan Hriň, Filip Maťo, Martin Jakubis, Peter Špadloň, Filip Petráš, Martin Čertík, Martin Lajtman, Lukáš Čertík. Po deviatich kolách jesennej časti sezóny 2016/2017 sa dorastenci umiestnili v tabuľke na peknom 5. mieste z desiatich mužstiev so ziskom 10 bodov.

Doterajšia sezóna 2016/2017 sa vydarila aj našim žiakom, keď po skončení jesennej časti budú zimovať na výbornom treťom mieste s rovnakým počtom bodov 21 ako aj druhá Prievidza & Handlová B. Žiacke mužstvo trénujú Boris Jurenka a Koloman Mjartan a darí sa im aj keď musia prekonávať rôzne ťažkosti s kádrom mužstva, v ktorom majú aj šikovné dievčatá: Katku Ernekovú, Mirku Čertíkovú, Ninku Svitkovú, Zuzku Svitkovú a Anetku Komovú, ktorá to skúša aj v Prievidzi. Do bránky sme získali veľmi dobrú posilu z Bystričian Lukáša Bartu, ktorého mama

pochádza z Cigľa. Káder tvoria ešte títo hráči: Andrej Mjartan, Matej Michalec, Igor Dudáš, Daniel Kristián, Milan Hriň – kapitán, Filip Maťo, Radovan Šimurka, Lukáš Kračmer, Adam Mjartan, Lukáš Čertík, Daniel Drozd, Denis Sedlák. Najlepší strelci v uplynulej sezóne boli: Filip Maťo – 10 gólov, Milan Hriň – 8 gólov, Igor Dudáš – 3 góly, Lukáš Čertík – 3 góly, Matej Michalec – 2 góly, Aneta Komová – 2 góly, Daniel Drozd a Mirka Čertíková po 1 góle. Takisto žiakom pomáhajú aj niektorí šikovní prípravkari, ktorí dopĺňali ich káder a dokonca sa im podarilo aj skórovať. Ich trénerom je Štefan Ország, ktorý sa im trpezlivo venuje spolu s priateľkou Julianou Janechovou, ktorá im robí „manažéra“ aj fotografa. Za čo im patrí veľká vďaka, takisto ako aj rodičom detí, ktorí s nimi chodia na tréningy a vozia ich na zápasy. Za prípravku nastupujú: Anetka Komová, Katka Beláňová, Denis Sedlák, Maxim Junas, Lukáško Kračmer, Alex Ondrejka, Petko a Branko Mjartanovi, Tobiasko Šovčík, Eliška Janechová, Adko Svitok, Jakub Koryťák, Karolínka Pupavová, Jakub Svitok, Adamko Mjartan, Dajko Čertík.

Druhý rok po založení stolnotenisového oddielu s názvom STK Hanus Cigel' a prihlásení sa do majstrovských súťaží sa naši stále zlepšujú a dokážu vyhrať aj na pôde hostí. Hrajú 6. ligu a po 12. kole sú umiestnení na 11. mieste tabuľky. Pomaly, krok za krokom, trpezlivo ale so zodpovednosťou či už v tréningoch alebo zápasoch sa snažia. Okolo Ladislava Hanusa sa vytvorila dobrá partia a očakávame aj do budúcnosti ďalšie napredovanie. V majstrovských zápasoch nastupujú títo hráči: Vladimír Fajer, Branislav Schubert, Ľuboš Weiss, Marek Kucman, Michal Sedliáčik, Štefan Mjartan, Ladislav Hanus, Pavel Mjartan, Ľudovít Koryťák. Okrem nich aktívne na tréningy chodia aj žiaci a žiačky: Adrián Fajer, Igor Dudáš ml., Aneta Komová, Katka Erneková, Denis Sedlák, Ninka a Zuzka Svitkové.